

Dosarul nr. 2ra-10/2022
2-19061663-01-2ra-10012022

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (T. Andronic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, O. Cojocaru, Iu. Cotruța)

ÎNCHEIERE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Țârdea,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Liudmila Țârdea împotriva lui Ion Țârdea, intervenient accesoriu Primăria satului
Tătărești, raionul Strășeni cu privire la revendicarea bunului imobil,
împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2019, Ludmila Țârdea a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ion Țârdea, intervenient accesoriu Primăria satului Tătărești, raionul
Strășeni cu privire la revendicarea bunului imobil din posesie străină și obligarea
de a nu crea obstacole în realizarea dreptului de proprietate asupra lotului de teren.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului de donație a bunului
imobil cu drept de abitație și uz viager nr. 213 din 24.01.2019 a devenit proprietară
a lotului de teren pentru construcții cu nr. cadastral xxxx, cu suprafața de 0,0788
ha, și a construcțiilor cu nr. cadastral xxxx, nr. cadastral xxxx, nr. cadastral xxxx,
nr. cadastral xxxx și nr. cadastral xxxx, amplasate pe terenul care se află în satul
xxxx, raionul xxxx.

A menționat că, după intrarea în posesia bunurilor imobile a constatat că, Ion
Țârdea care locuiește în gospodăria vecină, în mod abuziv a acaparat o porțiune de
teren cu suprafața de 0,01 ha din terenul cu nr. cadastral xxxx ce aparține cu drept
de proprietate.

A susținut că, Ion Țârdea a demontat gardul care îngrădea terenul ce nu-i
aparține și se folosește de terenul ocupat abuziv, iar faptul acaparării abuzive de
către pârât a unei porțiuni de teren, se confirmă prin actul de constatare din data de
25.10.2018 în baza căruia se atestă că titularul terenului adiacent a acaparat o
porțiune de teren din bunul imobil cu nr. cadastral xxxx și actul de constatare din
21.05.2019 întocmit de comisia creată de Primăria satului Tătărești.

A afirmat că, nenumăratele solicitări adresate pârâtului Ion Țirdea să elibereze porțiunea de teren ocupată abuziv și să înceteze încălcarea dreptului de proprietate, nu au dat nici un rezultat.

A solicitat revendicarea bunului imobil din posesie străin și obligarea de a nu crea obstacole în realizarea dreptului de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral xxxx.

Prin hotărârea din 20 august 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Țirdea.

A fost obligat Ion Țirdea să elibereze suprafața de 0,01 ha din terenul cu nr. cadastral xxxx, situat în intravilanul satului xxxx din raionul xxxx, ce aparține cu drept de proprietate Ludmillei Țirdea, în baza contractului de donație nr. 213 din data de 24.01.2019.

A fost obligat Ion Țirdea să nu creeze reclamantei Ludmila Țirdea obstacole în realizarea dreptului de proprietate asupra terenului menționat.

A fost încasat din contul lui Ion Țirdea în beneficiul reclamantei Ludmila Țirdea cheltuieli de judecată în sumă de 150 de lei.

La 16 septembrie 2020, Ion Țirdea a depus cererea de apel nemotivată, solicitând casarea hotărârii din 20 august 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central cu emitere unei decizi noi privind respingerea acțiunii. La 16 noiembrie 2020, a depus cerere de apel motivată, solicitând casarea hotărârii instanței de fond cu respingerea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ion Țirdea, cu menținerea hotărârii din 20 august 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central. (f.d. 224-228, vol. I).

În motivarea deciziei instanța de apel a apreciat critic afirmațiile lui Ion Țirdea și a avocatului Hedeș Daniela, precum că sectorul (porțiunea) de teren cu suprafața de 0,01 ha, situată în satul xxxx, la care pretinde reclamanta Ludmila Țirdea, nu a aparținut niciodată acesteia sau părinților săi, deoarece aceste afirmații ale pârâtului poartă un caracter declarativ și sunt lipsite de suport probatoriu, ori nici în instanța de fond și nici în cadrul examinării cererii de apel, apelantul nu a prezentat careva acte sau alte probe concludente și pertinente prin care să combată circumstanțele pe care reclamanta/intimată Ludmila Țirdea le-a invocat drept temei al pretențiilor sale.

De asemenea a evidențiat că, conform extrasului din registrul bunurilor imobile Ludmila Țirdea este proprietară în baza contractului de donație nr. 213 din 24.01.2019, anterior proprietari a bunurilor imobile fiind Țirdea Ion Alexei și Țirdea Vera Vasiliu.

La 25 noiembrie 2021 (prin intermediul oficiului poștal), Ion Țirdea a declarat recurs împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi cu privire la respingerea integrală a acțiunii sau remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel (f.d. 4-13, vol. II).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, ca fiind nemotivate și contradictorii cu circumstanțele cauzei, reiterând argumentele indicate în cerere de apel.

Suplimentar, recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au dat aprecierea corespunzătoare procesului-verbal din data de 27.03.2019, în care se menționează că în urma efectuării lucrărilor de măsurare a terenurilor cu nr.

cadastral xxxx eliberat pe numele Țârdea Ion Alexei și terenul cu nr.cadastral xxxx pe numele Țârdea Anastasia Ion, cu marcarea hotarelor convenționale, s-a stabilit necoresponderea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu deciziile Primăriei satului Tătărești din 20.06.1993 și din 26.08.1993. Procesul-verbal fiind semnat de primarul Primăriei satului Tătărești, Platiță Elena, specialistul pentru reglementare funciară și cadastru Mîrzenco Vasile și cet. Gălușcă Sergiu, care a participat la efectuarea măsurărilor.

Cu referire la actul de constatare din 25.10.2018, recurentul a menționat că actul respectiv nu conține nici o cifră sau calcul matematic prin care să fie menționată suprafața, limitele, punctele de coordonate, care ar fi indicat că este acaparată suprafață de 0,01 ha, la care face referire instanța. Din contra, unele puncte de reper din titlu sunt încălcate de însuși Țârdea Ion Alexei, confirmat de către inginerul cadastral Mîrzenco Vasile în urma examinării actului respectiv.

În opinia recurentului doar expertiza extrajudiciară poate face claritate în acest sens. În acest context, a menționat faptul că odată ce nu au fost stabilite hotarele terenurilor cu nr. cadastrale xxxx și nr.xxxx la fața locului de către reprezentanții Oficiului Cadastral teritorial Strășeni, impunându-se concluzia că hotarul dintre terenurile vecine nu a fost stabilit corect în cadrul măsurărilor masive, dar au fost stabilite în conformitate cu posesiunea de fapt a terenurilor de către ambele părți. Consideră greșită afirmația că ar fi avut loc strămutarea samavolnică a hotarului dintre terenurile vecine în interiorul terenului ce aparține.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Decizia integrală a instanței de apel a fost expediată părților la 09 septembrie 2021 (f.d. 229, vol. I), însă confirmarea recepționării nu este anexată la materialele cauzei. Astfel, recursul depus la 25 noiembrie 2021 este în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 10 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d. 33, vol. II). Însă, până la data examinării admisibilității cererii de recurs, intimații nu au depus referință prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Ion Țârdea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Țârdea.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh